

Ուրիշություն

«Անի տուր» տուրիստական ընկերությունը թերեւս... ամենահայաստանականն է Հայաստանում: Հիրավի, «դեղի ակունքներ» նշանաբանով ուսուցանողությունը հնարավորություն է տալիս երջել ողջ Արեւսյան Հայաստանում, ակնբախորեն տեսնել այն, ինչը մեզ այնքան հարազատ է սակավին մանկական տարիներից. Կարս, Անի, Վան, Մուս, Բիթլիս... Ընկերությունը նույնպես նույն է իր 15-ամյակը: Նրա հիմնադիրները՝ Տեր Եւ Տիգրան Վոլոդյա ու Յուրիսիան Առուստանյանները, վերհիշում են, որ անվասն գոյության նկատառումներով առաջին խմբից ուղեկցել են Տերի ուսիկաններն ու հասուկ ծառայությունների գործակալները: Նման խմբիկներ ներկայումս չկան:

Մեր խմբի ուղեւորությունը հարմարեցված էր Դիարբեքիրում հայկական Սբ Կիրակոս եկեղեցու

թե հայտնվել են մերձակալական որեւէ փողովում. գրեթե սոցիալիստական բարեկարգ սիմպոնի են, սահմանափակ ուղիղ փողովներ, լուսավոր խանութներ: Շուտով գուցե հին Կարսից էլ բան չի մնա:

Շահ ավելի ամբողջացրեց Վանը, ուր մենք եղանք բառացիորեն երկրաբանի մաստերին: Այսինքն, եթե մեկ օր էլ ավելի մնայինք, արդեն լիքով խոսքի մասին «հայի բախի» մասին: Մենք անցանք Եվրոպայի ֆադաի միջով եւ ուղեւորվելով դեղի Ադրբայջան՝ զարմացած հարցրինք էֆկուրսավարին՝ իսկ ո՞ր է հին Վանը: Պարզվեց, որ այստեղ արդեն հինգ ոչինչ չի մասնավորվել: Մեր ուղեւորության ուղեկցիկ էր «Ակունք» ազգագրական համույթը: Պե՛տ էր միայն լսել այդ բարձրակարգ երաժշտական խմբի հոգեհույզ ելեւթումները Ադրբայջանի Սբ Կարս եկեղեցու կամարներին ներքո:

Հենց միայն Անի ողջ է հարուցում: Շահ ավելի կարեւոր են, ինչպես ասվեց, ներկա իրողությունները, որոնք ակամա համեմատություններ են առաջացնում Արեւելյան ու Արեւմտյան Հայաստանների միջեւ: Այնպիսի է, որ ֆրոնտը մեր նախնայաց հողում ստեղծել են, չասենք ֆադաիկություն, այլ՝ բարեկեցություն: Ողջ սարածառքանը կառուցադրվում է, կառուցադրվում է նորաձեւերն, մասսաբայնորեն: Զարգացող ֆադաի անցնելիս աչքի են զարնում ժամափայտի, ավագի, ցեմենտի, բետոնի եւ շահ այլ շինանյութերի հզոր արտադրությունները, մեծաբեր ավտոմեքանիկա սարքավորումները: Մեր միջակայքում ընդարձակ հարթավայրերը այս ուռ առնան էլ հայացքիդ առաջ փռվում են որդեկ գյուղատնտեսական գեղեցկաշեն համայնադասեր: Զբաղմունք, սրի ցավով էին մայրն դրանց: Նույնիսկ շահային ֆրակայան

Դիարբեքիրի մեր հյուրանոցը

մասներն ու գեղեցիկ բազմաթիվ ազգականների, որոնք չէին մոռացել իրենց հայությունը: Մուսի հյուրանոցում, այնուհետեւ երկրաբանները երջանցելու կադակցությամբ ռեստորանում նույնպես «արեւմտահայ» սիկին

լացնենք Քրդսանը՝ զորեղանում է, Հայաստանը՝ դասարկվում: Թուրքիայի եւ Վրաստանի բարեկամ մասնակցներն հաջորդեց Գյումրիի... վազոն-սնակ մասսաները: Մասնի մեր հայրենայաց հող մի կողմից կարոսած, մյուս

Երջագայելով Արեւսյան Հայաստանում՝ խուսափեցինք «հայի բախից»

Ծաղկեպսակ Սբ Կիրակոս եկեղեցու

վերաբացմանը: Խուսափեցինք «հմեմ-նացիոնալ» էր՝ հայաստանցիներից բացի կային Ռուսաստանից, Սիրիայից, Լիբանանից, Կանադայից, ԱՄՆ-ից, Վրաստանից եկած հայեր: Առաջին անգամ այցելելով միջինարևելյան երկրամասը՝ զգացի, որ մոսկովյան հեռուներից ունեցած իմ դասերացումները ներկա իրողությունների մասին որոշակի իմաստով սիրողական են: Կսրելով սահմանը եւ անցնելով ֆրակայան գյուղերի միջով՝ սկզբից մի բան եւ մասնում՝ եւ այս երկիրը դեռ հավակնում է դառնալու եվրոպական: Թեեւ, անկեղծ լինենք, հիշալ գյուղերը հազիվ թե տարբերվեն, ասենք, Թալինի Երջանի բնակավայրերից: Բայց ամեն ինչ փոխվեց, երբ մասնի Կարս: Մի դահ թվաց,

Զրդերի ներկայիս գլխավոր ֆադաի մասին Դիարբեքիրում հայկական եկեղեցու վերաբացումը հակասական տարածություններ էր առաջացնում: Մի կողմից լավ է, որ վերականգնվում է մոռացվածը: Սակայն ինչո՞ւ մի ֆադաի, որտեղ հայություն չկա: Ինչքան էլ որ հայերն լինեն դասառուները, ամառողջ տղա-վորություն էր գործում Եջմիածնի ներկայացուցիչների բացակայությունը այդ հանդիսությանը:

Եւ հասուկ կանգ չեն առնում ուղեւորության մանրամասների վրա, որտեղ տեսանք հայ ճարտարապետության ու մշակույթի մնացորդները՝ եկեղեցիներ, տներ, ուսումնական շենքեր, բերդակառույցներ, կամուրջներ եւ այլն:

գյուղերում, էլ չենք ասում նորակառույց ենք բնակավայրերում, առանձնանում են բազմաբնակ դպրոցները: Խանութներում բնամթերքները միայն տեղական են, զարմանալի կլինեն, որ ֆրոնտը կարգա մերմուծեին հեռավոր Նոր Զելանդիայից, ինչպես դա արվում է Հայաստանում: Էլ չենք խոսում զարգացած անասնադահույթի մասին: Ողջ ճանադարհին անթիվ-անհամար են կովերի, այծերի, ոչխարների հոսերը: Եվ այս ամենը ընդամենը մեր աչքի տեսածն է: Եվ դա այն դեղի, երբ Քրդսանի վերածված Արեւսյան Հայաստանը համարվում է Թուրքիայի հեռամնաց սարածառքանը: Մեր հողում ֆրոնտը արդեն դուրս են եկել միջնադարից:

Մեր ուղեւորության առաջին իսկ օրը զուգահեռեց ֆուրդ գրահայինների հերթական «ահաբեկչական» գործողությանը, թուրքերի հակահարվածին: Թուրքիան մոլեգնած էր, Երդողան իր տղառնայից տեսով չէր իջնում հեռուստատեսությանը: Մթնոլորտը հազեցած էր թուրք-ֆրակայան լարվածության հերթական ալիքով: Հայերիս, սլալ դեղի կոնկրետ մեր խմբի անդամների նկատմամբ ջերմ վերաբերմունքը առաջին հերթին ղեկավարեց Երբեքիրում: (Երբ Վանի հյուրանոցի հաս թեղերով տարեց սրտասավորին ասացի, որ ինքը շահ մնան է Օջալանին, նա անստելի դայեռացավ ու ամուր գրկեց ինձ): Զխորանալով բազմաբարդ ֆադաիկան նրբերանգների մեջ՝ ենթադրեմք, որ արագայում մենք գործ կունենանք ոչ այնքան Թուրքիայի, որքան Քրդսան կոչված անկախ ղեկավարության հետ:

Եվ մի դարագա, որ Հայաստանում հուզում է շահերին: Մեր խմբին, հանդիպումների սեփական ծագրի բերումով հետառաջ ընկնելով, հետամուտ էր Թուրքիայի ֆադաիկան իրողություններին խիստ ֆազատեղյակ, կենսուրախ ու արակարգ եռանդուն մի այր՝ Ազգային ժողովի ղեկավար Հադթանակ Ախոյանը: Ահա եւ այս մարդը ղեղել էր իր արեւմտահայ ար-

Ռոզա Ծառուկյանի մասնագած «մասադի» ժամանակ մենք էլ շիվեցինք մրանց եւ ուրիշ տեղացի հայերի հետ: Երբ Ախոյանը «ցավոքանեմներով» գրկում ու համբուրում էր իր դեռաշի զարմիկին, վերջինս շիվեցած ու զարմացած ժղիկով մայրն էր մրան՝ ինչքան ջերմ է «օտար» լեզվով խոսող իր այս նոր բարեկամը: Իսկ հանդիպման զագաթնակեցը թերեւս դարձավ մեզի ամենաերկարակյաց՝ 110-ամյա հայի յուրօրինակ «մամլո սուլիսը»: Ալեհեր մարդը, ավա՜ղ, թարգմանչի օգնությամբ, դասնեց, թե ինչպես է փրկվել ջարդից, վերհիշեց իր «հայերենը», ինչպես ասում են,

կողմից՝ դառնացած: Երեւանում տեսաք, որը մեզ կեսգիշերին տուն բերեց, իմանալով, որ Արեւսյան Հայաստանից ենք եկել, ախուժորեն հետաքրքրվեց մեր տեսած-լսածով, հետո էլ անստեղծ լիքով վերջինս շիվեցած ու զարմացած ժղիկով մայրն էր մրան՝ ինչքան ջերմ է «օտար» լեզվով խոսող իր այս նոր բարեկամը: Իսկ հանդիպման զագաթնակեցը թերեւս դարձավ մեզի ամենաերկարակյաց՝ 110-ամյա հայի յուրօրինակ «մամլո սուլիսը»: Ալեհեր մարդը, ավա՜ղ, թարգմանչի օգնությամբ, դասնեց, թե ինչպես է փրկվել ջարդից, վերհիշեց իր «հայերենը», ինչպես ասում են,

110-ամյա «ծալոյալ» հայը «ասուլիսի» պահին:

դասախանեց ներկաների շահ այլ հարցերի: Ահա թե որ ֆադաիկան ղեկավարեց հայկական եկեղեցի: Ծոյալ հայերի թեման դեռ կարի ունի վերածանման: Վերադարձին ուղեղիս մեջ ռուսական թերթերից մեկի մի բնութագրում էր. «Աթաթուրի Թուրքիան այլեւս չկա, կա Երդողանի Թուրքիան: Լճացած, դարսերի մեջ խրված Եվրոպայի համեմատ այս երկիրն արդեն մնան չէ երբեմնի «հիվանդ մարդուն»: 9 տկու սնեսական աճով եւ դարսերի ու բյուջեի բացակայությամբ Թուրքիան ներկայումս շահ ավելի առողջ տես ունի, ֆան եվրոպական շահ երկրներ»: Դժվար է չհամաձայնել Շարլ Ազնավուրի հետ՝ Թուրքիան (մեր կողմից ավել-

արդար ղեկավարում: Ցավ հայտնեց, որ ուրիշների դեռ ինքն հնարավորություն չունի արագադրելու: Եվ եւ հային էլ ուրիշներից բան են դասանջում՝ իմաստաբար եզրակացրեց նա, վերջում էլ խնդրելով, որ մի ֆիչ ավելի վճարեն «ծայր-ծայրին» հասցնելու համար: Երկիրը երկիր չէ՝ հրաժեշտ սվեց նա:

Մրժե՛ ակադեմիական բնույթ հաղորդել վարորդի ասածներին:

ՌՈՒԲԵՆ ՏՆՅՐԱՊԵՏՅԱՆ
Մոսկվա-Արեւսյան
Հայաստան-Արեւելյան Հայաստան

Հ. Գ. «Ազգ» թերթը շահավորում է «Անի տուր» տուրիստական ընկերությանը 15-ամյա հոբելյանի առթիվ:

Հին եւ նորի անջրպետ-պարիսպը

80-ՄՅՅԱԿ

Մեր մեծամիտս դերասանուհին

Սվեչլանա Գրիգորյանը՝ մեր Ռոզը («Տախի, տախի») մեծամիտ գերեզման է իր հանդիսատեսին, վեց տասնամյակից ավելի դարձել սիրված ու 3. Պարոնյանի անվան երաժշտական կոնսերվատորիայի հիմնադրուհի և Դերասանուհի իր ունիվերսալ դարձել է Լեալուն, դարձել ուղեցույց սերունդների համար: Բեմում Սվեչլանան, չնայած իր կլորիկ-թմբիկ ծանրակշիռ մարմնի, բմբուլի դեմ թեթև է, լուրջ է, թռչկոտ է, երգում է դերը այնպես մասնուցում, որ երկար ժամանակ մնում է հանդիսատեսի հիշողության մեջ:

Հասերը նրան ընդօրինակում են, մեջբերում, փորձում նմանվել, սակայն դա գրեթե չի հաջողվում: Սվեչլանա Գրիգորյանը որքան որ դարձնում է մարդանոց է, այնքան բարդ ու դասախոսական է իր կերպարը: Երբ նրան հարցնում են ինչու է նրա դերասանական փայլուն ազդեցությունը: Անցած դարի կեսին նա թատերական ակադեմիայի և Դերասանների միջազգային ակադեմիայի ղեկավարում էր: Այսօր էլ նա ակադեմիայի ղեկավարն է: Նրան սիրեցին ու գնահատեցին բոլոր ժամանակների մեր մեծերը: Սվեչլանա Գրիգորյանը նաև բեմական խոսքի, լեզվի մեծ կարտուսիոն սկող դերասանուհի է, կերպարը խոսքի օգնությամբ բացող արվեստագետ, անկախ նրանից դերը օժտեցալիս է, կենցաղային, բնութագրական, մարտական, թե հերոսական:

Անվերջանալի հմայի Տեր դերասանուհին հասկալից աչքի է ընկել բնավորության հասուկ գիծ ունեցող դերերով՝ Բալասան («Ծաղիկների աշխարհում»), Թագուհի («Այս, ներվեր, ներվեր»), 30 տարեկան զոհված իր անզուգական խաղընկեր Կարո խաչվանյանի հետ առաջնության հաջողության արժանացած Ռոզ («Տախի, տախի»), Սաթևուհի («Իմ գրական»), Մարթա («Ասանաբույսն արեւելյան»), Ալիս («Ծաղիկների որդի»), եւ այսպես բազում դերեր: Նա վայելեց նաև սփյուռքահայերի ու օտարազգիների մեծաշնորհ ու արժանացավ «Ծիծաղի թագուհի» սիրունին: Նրա յուրահայտ բարձր միջակ ու ջերմությամբ է ընդունվում ու դառնում ստեղծարարի համար: Նման ժողովրդականություն վայելող 33 ժողովրդական արժանատի ու նախնական հետեւում թողած երգերն էլ խաղալ ու էլի խաղալ, ֆանի ու, ինչպես ասաց «Ազգի» հեռուցումը, «դերասան առանց բեմի կյանք չունի: Իսկ ես բեմի մարդ եմ, բեմում էլ լիարժեք կյանքս էմ: Բեմական կյանք: Զվարճի թե շատ, ոչ, ես դեռ եմ խաղալու ու դուր էլ ներկա եմ լինելու, իմ սիրելի ու դասերի հանդիսատես: Առանց ձեզ, ես Սվեչլանա կմնայի, դուրսից չեմ ստիճանում դառնալ Ռոզ, Մարթա, Անուկ ու այսպես բազում...», ասում էր ու ժոխում, գրկում իրեն մոտեցող բարեկամներին, համբուրում է նաև հուզվում:

«Դե ասա, այս վերաբերմունքի, այս ապրումներին ինչու է՞ս չհուզվեմ եւ չզգանա հետք» մի օր դերակատարում մասնուցելով: Սա է գաղտնիքը իմ բեմավայելի հաջողության», ասաց Սվեչլանա Գրիգորյանը եւ Երեւանի մեծ թատերական դահլիճի արժանատի դերասանուհի Կարոյանին: Սվեչլանա Գրիգորյանը, դարձնելով իր «Յայրենիքի մասնուցած ծառայությունների համար» 1-ին ասիստանտի մեդալով:

ՄԱՐԹԵԱ ՄԱՐԹԵԱՆ

-Մեր սերունդը հոյակապ է իր նախնիների՝ հազարամյակներով թողած հուշարձաններով: Մեզ բախտ վիճակվեց այս եկեղեցու կառուցումով շարունակել նրանց գործը: Սա մեծ լուրջ էր մեզ համար: Աշխատում էին երկիրը: Մարդիկ հեճուղաբար այցելում էին կառույց: Տեսնելով ժողովրդի այդ չղարարող հոսքը, Պողոսյանը շարունակեց փայտե մեծաղբի խաչ տեղադրեց, սակայն մոռացավ դերասանության սեղաններ, հրավիրեց հո-

Ասվածախառն գործը մի օր զարդարել է մարդուն, մի օր էլ նրան ներքին ուժ է սվել, մասնագետների առաջ աղբյուր եղել, եւ բնավ էլ դաստիարակ չէր, որ, այլևս փորձն ու շնորհի մասնագետական խորագիտությունը ձեռք բերած Կազգեն Պողոսյանն այդ վիթխարի աշխատանքը դաստիարակեց իր լուսնին՝ գնահատանքի դաս ուրախությամբ հայրենի երկրի դերասանության մրցանակներով: - Այսօր մեզ գործերի մեջ, որոնք մեր հոգեւոր կյանքի սյուներն են, ա-

մնացի հավիտյան փրկության վարդեններ անմահ...»: «Ս. Գրիգոր Լուսավորիչ» մայր եկեղեցի մեծաշնորհ, կամ օղբերակի ու ֆիլիարմոնիայի հանդիսատեսին իմնաց մտքերով բան ունի, թե ով է կառուցել կամ վերանորոգել այդ եկեղեցին, նա համար կարելու է, որ դրան կան, դրանք դաստիարակ են: Հիմարարներիս մնում են ուրախությունն ու հոյակապությունը: Կառուցած շինությունն ու հոյակապ շինությունը, սեխնիկական գիտությունների դրսևոր Կազգեն

Տարածար սանոդ ճանադարիդ

Վասակաւաս շինարար Վազգեն Պողոսյանի ամենամեծ հոյակապությունը Երեւանում իր կառուցած «Ս. Գրիգոր Լուսավորիչ» մայր եկեղեցին է: Երբ մայր եկեղեցու կառուցման հայտարարված մրցույթում հայտ ներկայացրեց նաև Վազգեն Պողոսյանի ղեկավարած «Երեւանցի» բաց բաժնեհիշակալ ընկերությունը, վասակալները զալիս էր նյութաշեքի կառուցական խոշոր բազայի առկայությամբ, նախորդ տարիներին իրականացրած կառուցադասման մեծ ծավալներով եւ եկեղեցաշինության փորձով ու այդ նվիրակալ, դասախոսական գործին հավասարում մարդու մոտեցմամբ: Այս վերջին երկու հանգամանքը, թեթեւ զուս բարոյական հարթության վրա էին, սակայն կարտուսիոն էին իր հայրենի Գեղիկիս գյուղում կառուցված «Թուխմանուկ» եկեղեցու կառուցման փաստով ու հոգեւոր արժեքների հանդէպ ունեցած Պողոսյանի վերաբերմունքով: «Երեւանցի»-ը շատեց մրցույթը, եւ սկսվեց վիթխարի շինարար կառուցումը՝ «Ս. Գրիգոր Լուսավորիչ» մայր եկեղեցին այսօր Երեւանի կենտրոնում: Նորանկալիս Շայասանում 1998 թվականին սկսված եւ 2001-ին ավարտված առաջին խոշոր կառույցն էր, որ դեռ տարիներ առաջ նախաձեռնել էր Վազգեն Ա վեհապետը, սկսվեց կառուցվել Քարեզին Ա վեհապետի եւ ավարտվեց Քարեզին Բ վեհապետի օրով՝ ի նշանակումն Շայասանում ժրտունության ընդունման 1700-ամյա հոբելյանի:

գեւորականներ՝ օրհնելու այդ ձեռնարկում: Մարդկանց մտածելակերպն էլ մի քանակ փոխվեց՝ ազգային հոգեւոր զարթոնք էր, բացօթյա այդ վայրում անգամ կնունքներ կազմակերպվեցին՝ տեղ տեղին, հոգեւորականների մասնակցությամբ: Դեր չկառուցված եկեղեցին արդեն սրբավայր էր:

Պողոսյանն իր վարձու-նամյա շինարարն էր անցյալ օրերին անդրադարձ անի, նույն հոյակապությունը դիտելու արդի. 33 Գերագույն խորհրդի, աղա եւ Ազգային ժողովի դասախոսական, 33 Երեւանի միութային դասախոսական, 33 Պեւակալ մրցանակի դափնեկիր, «Ամանիս Շիրակացու» մեդալակիր, ուսումնական ձեռնարկների, հինգ օրերի եւ տրեսունից ավելի գիտական հոդվածների հե-

- Ես այս կառույցի մեջ տեսնում եմ 1700 տարեկան ժողովրդի հավաստի ողջ բեւեռացումը: Այս եկեղեցին մեր հոգու ֆարեղեն դասերն է, մեր հավաստի անլռելի զանգակաւասումը: - Դիմա մեր երկիրը դժվարություններ ունի, եւ կարծես թե, մեր ուսարարությունն ավելի ցաս սնտակալն օղասակահարմարություններ ստեղծելու միջի որդկված լինի: - Այն ժամանակ ավելի ցաս էին այդ դժվարությունները, բայց 1700-ամյա հոբելյանին հարկավոր էր մեր մեծ նվերը, եւ «Ս. Գրիգոր Լուսավորիչ» մայր եկեղեցու կառուցումն էս համարում եմ մեր ժողովրդի ընծան այդ մեծ հոբելյանին: Գալով մեր օրերին, ասեմ հեւելյալը. դժվարություններ, ինչ խոսք, դեռ ցաս ունեն: Դրանք անկախության ճանադարին ծառացած դժվարություններ են, որոնք հարթախարեղ են: Միայն թե միաբանությունն ու գումարալ ջանքեր են հարկավոր: Զարկավոր է, որ ոչ միայն եկեղեցի կառուցող, այլեւ եկեղեցիով կառուցվող ազգ համարվեմ, համարվեմ մեր հավաստի ու մեր անկախության գաղափարի արջ: Այնպես լի-նենք Երիցեին. «Միաբանությունը բարի գործերի մայրն է»:

տում է Պողոսյանը, մի քանակ փոխվում ես էությանը, ինչ-որ ներքին մի ուժ է դասում քեզ, լցվում ես հաւաստությամբ եւ գործությամբ, հոգու, ներաշխարհի բավարարությունն ապրում: Ես իմնա մեր եւ հասկանում, թե ինչ գործը բան է հավաստի ուժը: Վազգեն Պողոսյանն այն շինարարն է, այն կազմակերպիչը, որին մեծաշնորհով վասակալ են ցաս դասախոսական կառույցների շինարարություն կամ վերանորոգում: Նրա ղեկավարած «Երեւանցի» 2004 թվականին վերանորոգեց Օղբերակի եւ բալեթի ակադեմիական թատրոնը, Արամ Խաչատրյանի անվան ֆիլիարմոնիայի շինարարությունը: Գրիգորյանը վերակառուցեց ու գեղեցիկ տեսիլ բերեց Զանադասարանի հրադարանը: Կառավարության դարգեղը չուսացավ՝ «Ամանիս Շիրակացու» մեդալ: - Հիմարարության մեջ մեծ դերգի կա, ասում է Վազգենն ու Չարեցից մեջբերում անում. «...Ձեր ձիրով թողի աշխարհում դուրս անանց եւ անջնջ մի հեւթ, //Ել

դիմակ, «Երեւանցի» ԲԲԸ խորհրդի նախագահ, Երեւանի քաղաքացիական ակադեմիայի իսկական անդամ, համարաբար դասախոսական աշխատանքներում շատաշնորհ տեսալիս են շինարարության դասական համալսարանում՝ դասախոսական խորհրդի ղեկավարության մեջ: Գրիգորյանը վերակառուցեց ու գեղեցիկ տեսիլ բերեց Զանադասարանի հրադարանը: Կառավարության դարգեղը չուսացավ՝ «Ամանիս Շիրակացու» մեդալ: - Հիմարարության մեջ մեծ դերգի կա, ասում է Վազգենն ու Չարեցից մեջբերում անում. «...Ձեր ձիրով թողի աշխարհում դուրս անանց եւ անջնջ մի հեւթ, //Ել

Նորա Արմանիի վարդենության դասերը ու երկունի մեջ գտվող գիրքը

Նորա Արմանին մոռնալ հրավիրվել է Զայասան, որդեսգի վարդենաց դասեր անցկացնի Երեւանի Թատրոնի եւ կինոյի դեսակալն ինստիտուտում, որից հետո կնեկնի ԼՂԴ ԵԹԿՊԻ-ի մասնաճյուղ: Այդ մասին լրագրողների հետ հանդիպման ժամանակ ասաց բոլորի ռեկտոր Արման Մազմանյանը եւ հավելեց. «Ինստիտուտ վարդենաց դասեր անցկացնելու համար տարբեր երկրներից վարդեններ ենք հրավիրում, որոնք իրենց փորձն ու գիտելիքներն են փոխանցում ուսանողներին: Ֆինանսաւաս միջոցները թույլ չեն տալիս վերականգնել նախկինում գոյություն ունեցող դասական ավանդույթները՝ մեկնել վերադասաւասումների: Այժմ միայն հանարարություն ունենք վարդեններ հրավիրել՝ «աշխարհը բերել ներս», եւ այս անգամ Զայասանում է աշխարհառաջակ հայագի դերասանուհի Նորա Արմանին»: Ա. Մազմանյանը կարտուսիոն է մասնաւասի դասաւասումները եւ մյուս բուհերին հորդում ռազմավարություն դարձնել վարդենաց դասերը (նեւնք ու Խ. Արմանի անվ. հայկական դեսակալն մանկա-

վարձակալն համալսարանը մույսդես մանախառնություններով է հանդես գալիս): Նորա Արմանին իր հերթին նեց. «Մեծ ուսարարությամբ են եկել Զայասան, որդեսգի իմ գիտելիքները եւ կարողությունները փոխանցեմ ուսանողին, ինչպես նաև որդեսքներն հայ ուսանողներից սովորեմ: Զայ երեւանցին չեմ տարբերում այլ երկրների երեւանցից, ի դեպ նրանք ցաս ավելի ջերմ են: Ես մի օր ասում եմ, որ ուսուցանել նախանկալում է նաև սովորել»: Դերասանուհին նեց նաև, որ ԵԹԿՊԻ-ի ուսանողներին սվել է իր հուշատեսը, որդեսգի նրանք գրեմ իրենց սացած տղավորությունների մասին: Նորա Արմանին ես աշակերտել եմ նրան: «Մի ֆանի օր առաջ կարդացել եմ տեքը եւ ցաս հուզվել, հասկացել, որ աշխատանքը գուր չի անցել»: Ինչ է սվել Նորա Արմանի անցկացրած վարդենաց դասերը հարցին «Ազգ»-ի հեւզույցում ուսանողուհի Մարիան Զակարյանն ասաց. «Ես ցաս բան սովորեցի մեկ

կարտուսիոն ընթացում, հիանալի դասեր անցկացվեցին: Մեմ սովորեցիմ բեմում օգնել միմյանց, ոչ թե խանգարել, իմորդիկներ կատարել, բեմը մի օր օգտագործել, չնազնիսանալ եւ ամենակարտուսիոն՝ ամբողջովին ձերբազատվել կոմյունիստներից»: Այսպես ընթացիկ տարեկան հուլիսից առ այսօր Երեւանի թատրոնի եւ կինոյի դեսակալն ինստիտուտում տեղի են ունեցել երկու ասույցիկ ավելի վարդենաց դասեր: Ընտրվելու կեսնից ֆրանսուայ դերասանուհի Նորա Արմանին «Չորս տարի» գիրքը, որը նվիրված է 1915-ի Զայոց ցեղասպանությունից փրկված իր նախնիներին: «Գիրքը իմ մեծ մոր եւ նրա երեք ուղեւորի մասին է: Նրանք եղել են չորս տարի, որոնք մեզ են Եգիպտոսում, իմ մեծ մոր հայրը մահացել է եւ չորս ուղեւորը հաստատվել եւ Կեսարիայում: Չորս ուղեւորը մեկը գեւցել է Ավասիայի, մյուսը՝ Կանադա, երրորդը՝ իմ մեծ մայրը մնացել է Եգիպտոսում, իսկ չորրորդը եկել է Զայասան: Չորս ուղեւորի դասունության միջոցով ես ցան-

կանում եմ դասել հայերի դասունությունը», ասաց գրի հեղինակը՝ Նորա Արմանին: Դերասանուհին հավելեց, որ հուշով է գիրքն ավարտել 2015 թ.-ին՝ Ցեղասպանության 100-ամյա տարեդեպին: Դերասանուհին կարտուսիոն է այն հանգամանքը, որ դեսգի է ցաս գրվել նման բովանդակությամբ գրեթե, ֆիլմեր նկարահանվեւ, որդեսգի համայն աշխարհն իմանա, թե ինչ է կատարվել 1915 թ.: Անդրադառնալով ամերիկացի հայերի կինոնեւթար Զաֆ Ձոհանեսին «Ձյուն է գալիս Լու Անգելեսում» ֆիլմին դերասանուհին ասաց. «Թեւեւ ֆինանսաւաս խնդիրների դասաւասումնորդ, սակայն ցուսով կավարտեմ վերջին մասի նկարահանումները»: Դերասանուհին ֆիլմում մարմնավորում է հեւախույզ փաստաբանի կերպարը: Նորա Արմանին ծնվել է Եգիպտոսում, անուանալուց հետո արդել է Ֆրանսիայում, Ամերիկայում, կրկին Ֆրանսիայում, այժմ՝ Նյու Յորկում: ՄԱՐԹԵԱ ՄԱՐԹԵԱՆ

Պասանի հայ ռախմաստներն օլիմպիական փոխշեմոններ

Թուրքիայի Իզմիր քաղաքում ավարտվեց մինչև 16 արտերկրացի ռախմաստի մասնակցությամբ համաշխարհային օլիմպիական Ֆավոր գործող չեմպիոն Չայասանի հավաքականին չհաջողվեց 2-րդ տարին անընդմեջ նվաճել օլիմպիական հաղթողի տիտղոսը: Չայասանի ռախմաստները 10 հնարավորից վասակելով 28,5 միավոր, զբաղեցրին 2-րդ տեղը՝ 1,5 միավորով զիջելով չեմպիոն հռչակված Ռուսաստանի հավաքականին:

Չայասանի ռախմաստների համար ճակատագրական եղավ 9-րդ տուրում ռախմաստից 1,5-2,5 հաշվով կրած պարտությունը: Անհաջող խաղացին առաջատարները՝ Կարեն Գրիգորյանն ու Չուխանյանն Գաբրիելյան Գաբրիելյանը, որոնք մարտնչեցին համադասարանակար Ալիբեկ Իզմիրլիյանի հետ: Այս պարտությունը հանգեցրեց նրանց միջին խաղարկի 3-1 հաշվով հաղթելու հնդկներին, կես միավորով գերազանցեցին հայերին և Երջանյանին, առաջին անգամ գլխավորեցին առաջնությունը:

8-րդ տուրում մեր հավաքականը վերադարձեց առաջատար դիրք՝ 4-0 հաշվով ջախջախելով անգլիացիներին: Գրիգորյանը հաղթեց Ջեյմս Չոլանդին, Գաբրիելյանը մարտնչեց մասնեց Գրեյգ Վիթթիլին, Սիմոնյանն առավելության հասավ Չեմբերսին: Ավարտական տուրից առաջ ռուսները 1,5 միավորով գերազանցում էին հայերին: 10-րդ տուրում մեր ռախմաստները 3,5-0,5 հաշվով հաղթեցին Ղրղզստանի ռախմաստներին, իսկ ռուսները 3,5-0,5 հաշվով պարտություն կրեցին չեմպիոն հռչակվելու համար: Վերջին մրցախաղում Կարեն Գրիգորյանը հաղթեց Բակայ Եսենբեկին, Տիգրան Գրիգորյանը մարտնչեց Ալիբեկ Իզմիրլիյանի հետ, իսկ Արման Սիմոնյանն առավելության հասավ Վեյսիբեկ Իսակջանովի նկատմամբ: Չուխանյանը Գաբրիելյանը հաշտություն կնքեց Թադիսիայի հետ:

27,5-ական միավոր վասակեցին Իրանի և Արգենտինայի ռախմաստները: Իրանցիները 3-1 հաշվով պարտություն կրեցին ռախմաստներին, իսկ Արգենտինայի ռախմաստները 4-0 հաշվով ջախջախեցին Թուրքիայի ռախմաստին: Լրացուցիչ գործարկներով բրոնզե մեդալակիր դարձավ Իրանի հավաքականը:

7-րդ տուրում Չայասանի հավաքականը ոչ-ոքի խաղաց Իրանի ռախմաստների հետ: Մեր թիմից հաղթեցին Կարեն Գրիգորյանն ու Արման Սիմոնյանը՝ մարտնչեցին մասնեցիկ համադասարանակար Պոռույան Իրանին և Ահմադ Ասգարզադեին: Իսկ Չուխանյանը Գաբրիելյանը և Տիգրան Գրիգորյանը մարտնչեցին: Իսկ ռուսները 3-1 հաշվով հաղթելով հնդկներին, կես միավորով գերազանցեցին հայերին և Երջանյանին, առաջին անգամ գլխավորեցին առաջնությունը:

8-րդ տուրում մեր հավաքականը վերադարձեց առաջատար դիրք՝ 4-0 հաշվով ջախջախելով անգլիացիներին: Գրիգորյանը հաղթեց Ջեյմս Չոլանդին, Գաբրիելյանը մարտնչեց մասնեց Գրեյգ Վիթթիլին, Սիմոնյանն առավելության հասավ Չեմբերսին: Ավարտական տուրից առաջ ռուսները 1,5 միավորով գերազանցում էին հայերին: 10-րդ տուրում մեր ռախմաստները 3,5-0,5 հաշվով հաղթեցին Ղրղզստանի ռախմաստներին, իսկ ռուսները 3,5-0,5 հաշվով պարտություն կրեցին չեմպիոն հռչակվելու համար: Վերջին մրցախաղում Կարեն Գրիգորյանը հաղթեց Բակայ Եսենբեկին, Տիգրան Գրիգորյանը մարտնչեց Ալիբեկ Իզմիրլիյանի հետ, իսկ Արման Սիմոնյանն առավելության հասավ Վեյսիբեկ Իսակջանովի նկատմամբ: Չուխանյանը Գաբրիելյանը հաշտություն կնքեց Թադիսիայի հետ:

Մեդալների հավակնորդները հաղթեցին

Ֆուտբոլի Չայասանի բարձրագույն խմբի առաջնության 27-րդ տուրը հասկանալի էր մնալով, որ արժանի է բրոնզե մեդալներին հավակնող 4 թիմերն էլ հաղթեցին:

ՀՀ չեմպիոնի կարգավիճակով իր առաջին խաղն անցկացրեց «Ուլիսը»՝ «Գաբրիելյան» հյուրընկալելով «Միկային»: Խաղը անհաջող դասավորվեց ուլիսցիների համար, որոնք 0-3 խոսր հաշվով պարտվեցին: «Միկային» կազմում 2 գոլ խփեց Նարեկ Բեգլարյանը, մեկ անգամ էլ աչքի ընկավ Սեմյոն Սուրադյանը: «Միկային» համար այդ հաղթանակն անչափ կարևոր էր մեդալների համար մղվող մայրամուտ: Մրցանակակիր դառնալու համար թիմին անհրաժեշտ է ավարտական տուրում հաղթել «Փյունիկին»:

Մեդալների նվաճման ճանապարհին կարևոր հաղթանակ տոնեց մաե «Բանանցը», որը Իջեանում հյուրընկալվել էր «Շիրակին»: Արդեն 10-րդ րոտեին առաջնության լավագույն ռմբարկու Բրունո Կորեան բացեց հաշիվը, իսկ խաղավարից 8 րոտե առաջ Բեռն ամբարտեց «Բանանցի» հաղթանակը՝ խփելով 2-րդ գոլը: Հերթական հաղթանակը տոնեց «Փյունիկը»: Սակայն հաղթանակը փյունիկցիներին դժվարությամբ սրվեց: «Արարատը», որ եզրափակում էր առաջնությունը, համառ դիմադրություն ցույց տվեց երկրի նախկին չեմպիոնին: Սակայն առաջին խաղակեսի ավարտին արարատցիները սեփական տուգանային հրապարակում սխալվեցին և Արթուր Յուզբաբյանը գրավեց դարպասը: «Արարատը» կարող էր խուսափել պարտությունից, սակայն Ալեքսանդր Պետրոսյանի հարվածը դիտավ դարպասաձողին:

«Գանձասար» էլ արժանանում էր մայրամուտ մեդալների համար: Կաղանում դաշտի տեղերը 1-0 հաշվով հաղթեցին «Իմդուլսին»: Խաղի ելքը վճռեց Գուստավ Կորեայի խփած միակ գոլակը:

Նոյեմբերի 5-ին առաջնությունը կհասի վերջնագիծը: Ավարտական տուրից առաջ 4 թիմերը հավակնում

են արժանի է բրոնզե մեդալներին: Դրանց տեղերը հայտնի կդառնան «Միկային»-«Փյունիկ», «Բանանց»-«Գանձասար» հանդիպումների ավարտից հետո:

Մրցաշարային աղյուսակ						
	Խ	Հ	Ո	Պ	Գ	Մ
1. Ուլիս	27	15	7	5	37-21	52
2. Գանձասար	27	12	9	6	31-18	45
3. Փյունիկ	27	12	9	6	33-28	45
4. Բանանց	27	12	7	8	42-30	43
5. Միկա	27	12	7	8	36-25	43
6. Իմդուլս	27	10	6	11	36-35	36
7. Շիրակ	27	5	7	15	24-41	22
8. Արարատ	27	2	4	21	13-54	10

Ութնամյաններ	
Բրունո Կորեա	«Բանանց» 16
Նարեկ Բեգլարյան	«Միկա» 11
Գեորգի Կրասովսկի	«Ուլիս» 8
Չավեն Բադոյան	«Իմդուլս» 8
Էդգար Մանուչարյան	«Փյունիկ» 8

Պետրոսյանի Կվիտկոյանի ուժեղագույնն է աշխարհում

Սամբուկում 8 ուժեղագույն թեմիսիստիկների մրցավեճը, որոնք փորձարկում էին կանանց աշխարհի ոչ դաստնական չեմպիոնուհու տիտղոսը: Եզրափակիչում մրցեցին չեխ Պետրոսյան Կվիտկոյան և բելառուս Կվիտկոյան Ալեքսանդր: Հաջողությունը ուղեկցեց Կվիտկոյանին, որը հաղթեց 3 խաղափուլում (7-5, 4-6, 6-3):

Տարվա արդյունքներով թեմիսիստիկների դասակարգման ցուցակում առաջատար դիրքը դառնում էր իսրայելցի Կարոլինա Վոզնյացկին: Պետրոսյան Կվիտկոյան բարձրագույն 2-րդ հորիզոնական, Կվիտկոյան Ալեքսանդր եզրափակեց լավագույն ելքով:

Աղբայորը կտեղափոխվի «Ռեալ»

Անգլիական «Մանչեսթր Սիթիի» հարձակվող Էմանուել Աղբայորը տուրով կլի ակումբը: Անգլիական ակումբը համաձայնվել է նրան 5 մլն եվրոյով վաճառել Մարդիոյի «Ռեալին» կամ էլ փոխանակել Ռաուլ Ալբիոլի հետ: Նշենք, որ Աղբայորը վարձավճարով անցած մրցաշրջանի 2-րդ կեսում հանդես էր գալիս «Ռեալում»: Ֆուտբոլիստն արդեն նախնական բանակցություններ է վարել արայական ակումբի հետ:

Յուրի Պասրիկենն արժանագավ ոսկե մեդալի

Տալիմում անցկացվեց հունահռոմեական ոճի ըմբռնմանի 1936-ի օլիմպիական չեմպիոն Զիսիան Պալուսալուի հուշամրցաշարը: Հաջող հանդես եկավ Չայասանը ներկայացնող գերմանացի Յուրի Պասրիկենը, որը հաղթելով բոլոր մրցակիցներին, այդ թվում էստոնացի խելյի Նաբինին, արժանացավ ոսկե մեդալի:

Մինչև 96 կգ խաղաքան կարգում հաղթող ճանաչվեց Մասիմ Սաֆարյանը, որը հանդես էր գալիս ՌԴ հավաքականի կազմում: Առավել հաջող հանդես եկան ուկրաինացի ըմբռնողները՝ նվաճելով մեկ ոսկե, 2 արծաթե և 3 բրոնզե մեդալ:

Տրան Մելիմյանը բավարարվեց 3-րդ տեղով

Տրանսիայի Բասիա քաղաքում ավարտվեց ռախմաստի միջազգային մրցաշարը, որին մասնակցեցին Չայասանի չորս ռախմաստներ: Ավարտական տուրից առաջ Տրան Մելիմյանը Կրիստան Սասիկիրանի, Իվան Զեդարիոնովի հետ 6,5-ական միավորով գլխավորում էր աղյուսակը: Ցավոք, վերջին տուրում Մելիմյանը սեփական ռախմաստին հաղթեց Սասիկիրանին և 6,5 միավորով գրավեց 3-րդ տեղը: 7,5 միավորով հաղթող ճանաչվեց

Կրիստան Սասիկիրանը: 7 միավորով 2-րդ տեղը գրավեց Գավայն Ջոնսը՝ հաղթելով Զեդարիոնովին:

Ավետիս Գրիգորյանը ոչ-ոքի խաղավ Մարկ Առնոլդի հետ, 6,5 միավորով զբաղեցրեց 10-րդ տեղը: 6-ական միավորով 16-րդ և 17-րդ տեղերը գրավեցին Վահե Բաղդասարյանն ու Արայի Ինանցը: Վահե հաղթեց Ալեքսանդր Պետրոսյանին, Ինանցը հաշտություն կնքեց Ռադուլա Դիմիտրովի հետ:

Վանես Մարտիրոսյանի հերթական հաղթանակը

ԱՄՆ-ում բնակվող որոշ ֆուտբոլիստներ հայ բռնցքամարտիկ Վանես Մարտիրոսյանը բարձրագույն խմբի մրցաշարում մասնակցեց իր անդամների մենամարտի ցուցմանը՝ տեղի 31-րդ հաղթանակը: ԱՄՆ-ի Օկլահոմա նահանգի Տակերվիլ քաղաքում անցկացված մենամարտում հայ բռնցքամարտիկը միավորեց (100-90, 100-90, 99-91) հաղթեց կոլումբիացի Ռիչարդ Գոյսբերտին: Վերջինս որոշ ֆուտբոլիստներին հիշեցրեց 36-րդ հանդիպումն անցկացրեց՝ կրելով 8-րդ պարտությունը:

Այս հաղթանակից հետո Վանես Մարտիրոսյանը մեկ անգամ էս հայտարարել է, որ ցանկանում է ձեռնոց նետել առաջին միջին քաշային կարգում WBC-ի վարկածով աշխարհի ներկայիս չեմպիոն Սաուլ Ալվարեսին:

«Արարատ» էլ ընդհատվորեց Նիկիտա Միմոնյանին

Խորհրդային նախկին անվանի ֆուտբոլիստ է վասակաբաս մարզի Նիկիտա Միմոնյանի 85-ամյակին էր նվիրված Մոսկվայում անցկացված ֆուտբոլի վեներանների մրցաշարը, որին մասնակցեցին նաև «Արարատ» վեներանները: Ընկերական մրցույթում կայացած 3 մրցախաղերն էլ ավարտվեցին ոչ-ոքի արդյունքով: Մոսկվայի «Սոյուզնիկ» հետ արարատցիների հանդիպումն ավարտվեց 1-1 հաշվով, իսկ «Միմոնյանի բարեկամներ» թիմի հետ մրցավեճում մրցակիցները 4-ական գոլակ փոխանակեցին: «Արարատ» գրավեց 2-րդ տեղը, իսկ հաղթող դարձավ «Միմոնյանի բարեկամներ» թիմը, որը «Սոյուզնիկ» հետ խաղն ավարտել էր 3-3 հաշվով:

Մրցաշարի ավարտից հետո Նիկիտա Միմոնյանը շնորհակալություն է հայտնել մասնակիցներին, մասնավորապես «Արարատ» վեներաններին:

Տակոբ Առաքելյանը մարտնչեց օլիմպիական չեմպիոնին

Տյունենում ընթացող ձյուդոյի միջազգային մրցաշարում վիճարկվում են աշխարհի բացարձակ չեմպիոնի տիտղոսները ռուսաստանցի 100 կգ և 100 կգ-ից ավելի, կանանց 78 կգ և 78 կգ-ից ավելի քաշային կարգերում: Մրցաշարին մասնակցում են 21 երկրների 40 ձյուդոյիստներ:

հանդիպումը 1/16 եզրափակիչում Առաքելյանին բաժին էր ընկել չափազանց ուժեղ մրցակից՝ 2004-ի օլիմպիական խաղերի չեմպիոն, ճապոնացի Կեյջի Սուզուկին: Ցավով, հայ ձյուդոյիստին չհաջողվեց հաղթել մրցակցին ու դուրս մնաց հետագա մայրամուտ: Նշենք, որ աշխարհի բացարձակ չեմպիոնը դարձան ռուսները՝ 25 հազար դոլարով: Արժանի է բրոնզե մեդալակիրները ստանալու էին համադասարանակար 15 և 10 հազար ամերիկյան դոլար:

Չայասանն այս մրցաշարում ներկայացրեց մինչև 20 արտերկրացիներին արդյունքի առաջնության բրոնզե մեդալակիր, 100 կգ քաշային Տակոբ Առաքելյանը: Կիճակա-

Արախանը ռինգ դուրս կգա հունվարին

Արթուր Արախանը, որ մտադրվել է կրկին վերադառնալ առաջին միջին-քաշային կարգ, իր հաջորդ մենամարտը կանցկացնի հունվարին: Նա առաջին զբաղված է աշխատանքային փուլի ավարտից հետո: Հունվարին նա կմենամարտի մինչև 75 կգ քաշային կարգում: Առաջին հայտնի չէ, թե ում հետ է մրցելու Արախանը, բայց նա մտադրվել է ուժեղ մրցակցի հետ մենամարտելու: Արախանը խոստացել է, որ հաջորդ տարի կրկին նվաճելու է աշխարհի չեմպիոնի տիտղոսը:

